Worek pełen niespodzianek

(propozycja zaczerpnięta przeze mnie ze strony internetowej domologo.pl)

Worek pełen niespodzianek to zestaw zabaw ćwiczących **pionizację języka**. W worku są zgromadzone przedmioty, dzięki którym możemy w nieszablonowy sposób potrenować z dzieckiem właściwe ułożenie języka. Oto zawartość naszego worka:
klej, biedronka, metalowa łyżeczka, muchomorek, figurka lalki, konik, drabina, kredka, klepsydra, rekin, piłeczka, pędzelek, świnka, Smerf, rybka, otwierane jajeczko [warto do niej wkładać małą nagrodę: coś słodkiego/suszony owoc lub karteczkę z zapowiedzią miłego wydarzenia dla dziecka- przeczytania książeczki, bajki, spaceru…].
Zgromadzonych tu przedmiotów jest bardzo dużo- stanowią one jedynie inspirację do poszukiwania w domu podobnych rzeczy. Aby bawić się z dzieckiem nie potrzebujecie mieć wszystkich, nie umieszczajcie też wszystkich naraz- warto raz na kilka dni coś dołożyć nowego lub wymienić. Każdy z tych przedmiotów jest wstępem do zabawy, czyli ćwiczeń artykulacyjnych wspomagających pionizację języka.

Właściwe ułożenie języka w stanie spoczynku to miejsce za zębami, u góry [na wałku dziąsłowym]. Umiejętność uniesienia języka do góry jest niezbędna przy prawidłowej wymowie następujących głosek: [t, d, n, l, sz, ż, cz, dź oraz r].

- Poniżej propozycje ćwiczeń artykulacyjnych w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów:

Łyżeczka

Łyżeczka służydo uwrażliwienia miejsca, w którym powinien znajdować się czubek języka przy wymowie m.in. głoski [l]. W tym celu dotykamy zimną łyżeczką miejsca tuż za górnymi zębami i lekko dociskamy. Prosimy dziecko, by zapamiętało to miejsce i w trakcie ćwiczeń właśnie tam umieszczało czubek języka. Do tego celu możemy również użyć: patyczka do uszu zamoczonego w zimnej wodzie lub ciepłej herbacie, szpatułki laryngologicznej, palca [czysty paluszek dziecka, mamy]. Ilekroć dziecko zapomni, gdzie powinno umieścić język przypominamy pokazując paluszkiem do góry lub ponownie dotykając podniebienia łyżeczką. Dobrym sposobem na przypomnienie właściwego miejsca jest również dotknięcie czubka głowy dziecka.

Świnka

Przysysamy cały język u góry na podniebieniu i mlaszczemy jak świnka przy jedzeniu.

Konik

Kląskamy językiem, tak jak jadący konik stuka kopytami. To najprostsze i najczęściej stosowane ćwiczenie pionizacji języka.

Rekin

Rekin ma dużo ostrych zębów. Sprawdź, czy Twoje zęby są równie ostre – dotknij czubkiem języka kolejno wszystkich zębów u góry.

Biedronka

Rysujemy czubkiem języka na podniebieniu tyle kropek, ile biedronka ma na swoich skrzydłach.

Muchomor

Narysuj czubkiem języka tyle kropek, ile ma muchomor na kapeluszu. Możemy się umówić, że muchomor ma tyle kropek, ile lat ma dziecko.

Piłeczka

Rzuć piłeczką, policz ile razy się odbiła a następnie podskocz czubkiem języka tyle razy na podniebieniu, ile razy odbiła się piłeczka. Przy każdym skoku języka możesz podnieść ręce do góry i również podskoczyć. Przy następnym ćwiczeniu z piłeczką możesz ją podrzucać do góry i łapać, a następnie podnosić język do góry.

Pędzel

Umawiamy się, że język to pędzel malarski i malujemy nim sufit [czyli podniebienie] na biało.

Drabina

Przeskakujemy paluszkami z jednego szczebelka na drugi i wspinamy się do góry. Tak samo język wspina się z dołu buzi na samą jej górę: dotykamy czubkiem języka kolejno: dziąsła pod językiem, dolnych zębów, górnych zębów, podniebienia tuż za górnymi zębami, środka podniebienia.

Klepsydra

Podnosimy język do góry na podniebienie i odwracamy klepsydrę. Trzeba wytrzymać tak długo, jak przesypuje się w niej piasek [1 lub 2 min].

Kredka

Najpierw sprawdzamy czy kredka rysuje – czubkiem języka rysujemy dużą kropkę na podniebieniu tuż za zębami. Następnie czubkiem języka rysujemy na podniebieniu: kółko, kwadrat i trójkąt.

Smerf

Bawiąc się lub spacerując Smerfy zwykle śpiewają sobie smerfną piosenkę: la, la, la…. Razem z dzieckiem śpiewamy na melodię ze smerfowej bajeczki, pamiętając oczywiście o starannym unoszeniu czubka języka do góry.

Lala

Udajemy, że lulamy laleczkę i nucimy: luli, luli, luli….. Zachęcamy, by dziecko opowiedziało, co robi lala przed pójściem spać. Za każdym razem gdy dziecko wymawia słowo „lala” stara się unieść czubek języka do góry.

- Teraz nieco trudniejsze propozycje:

Klej

Na niby „nakładamy” klej na czubek języka. Język „przyklejamy” tuż za górnymi zębami, następnie opuszczamy i podnosimy żuchwę szeroko otwierając usta. Język cały czas nie odrywa się od podniebienia.

Rybka- glonojad

Przysysamy czubek języka na podniebieniu u góry.Nie odklejając języka, otwieramy buzię, aby mama mogła zobaczyć przyssany język:)

Jajeczko z niespodzianką

Próbujemy otworzyć jajko, w którym znajduje się skarb. Język umieszczamy na podniebieniu tuż za zębami, otwieramy i zamykamy buzię a język nadal pozostaje na swoim miejscu. To zadanie polecam jako nagrodę na zakończenie ćwiczeń:)

Trenując właściwe ułożenie języka nie męczymy dziecka wszystkimi zgromadzonymi w worku zadaniami. Niech worek pozostanie magiczny i zawiera nieznane dziecku przedmioty i zadania. Praca nad właściwym ułożeniem języka zwykle wymaga wielu powtórzeń i warto mieć w zanadrzu coś nowego:)
Warto też kierować się preferencją dziecka i częściej wykonywać te zadania, które dziecko lubi najbardziej- wszystkie i tak ćwiczą to samo.

Życzę dobrej zabawy
Hania Tomikowska